

בש"פ 3710/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 3710/21

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעמ"ת 41429-05-21 שניתנה ביום 23.5.2021 על ידי כבוד השופט מ' קרשן

בשם המבקש: עו"ד אנוארפריג

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 23.5.2021, בעמ"ת 41429-05-21 (השופט מ' קרשן), שבגדרה קיבל בית המשפט ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 20.5.2021, במ"ת 29769-05-21 (השופטת א' כתי-רבלין), והורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים.

2. ביום 14.5.2021 הוגש כתב אישום המייחס למבקש ונאשמים נוספים, ביצוע בצוותא של עבירות התפרעות וניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות (סעיפים 152 ו-274 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק)). כתב האישום הוגש בעקבות אירוע התקהלות והפרת הסדר הציבורי, שהתרחש בפאתי ג'לג'וליה ביום 10.5.2021, ושעל-פי

הנטען השתתפו בו עשרות צעירים, חלקם רעולי פנים, תוך הבערת צמיגים, השחתת רכוש, ידוי אבנים וחסימת כבישים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה המשיבה לעצור את הנאשמים, לרבות המבקש, עד תום ההליכים. ביום 19.5.2021 התקיים דיון בעניינם בבית משפט השלום בפתח תקווה, וביום 20.5.2021 ניתנה החלטה. בית המשפט עמד על כך "שאין כל ראיה בתיק החקירה לביצוע מעשה קונקרטי כלשהו למעט נוכחות במקום, ובזהירות הנדרשת לשלב זה של ההליך, דומה כי עשוי להתגלע קושי בהרשעת המשיבים (המבקש ויתר הנאשמים - נ' ס') בעבירת ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות", וכי "עסקינן במשיבים צעירים לימים חלקם על גבול הקטינות נעדרי עבר פלילי". בהינתן זאת, ועל אף ש"עצם התקהלות אסורה במקום בו מתרחשת התפרעות מסוכנת ואלימה, [...] במצב הקשה השורר בארץ, יש בה כדי להקים עילה למסוכנות ופגיעה בסדר הציבורי", קבע בית משפט השלום כי יש לשחרר את הנאשמים לחלופת מעצר בתנאים של מעצר בית מלא.

4. המשיבה הגישה ערר לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. ביום 21.5.2021 התקיים דיון, וביום 23.5.2021 החליט בית המשפט המחוזי לקבל את הערר, ולהורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בית משפט עיין בחומר החקירה, ובניגוד לעמדת בית משפט השלום סבר כי יש בנמצא "ראיות לכאורה במידה מספקת לאשמתם שלהמשיבים (העורר ויתר הנאשמים - נ' ס')", וכי הדבר עולה מ"דוחות רבים של השוטרים שנכחו במקום". גם לגבי המבקש צוין, כי אחד השוטרים זיהה אותו כמי שברח מן השוטרים מתוך קבוצה של צעירים, אשר ידו אבנים לעבר השוטרים. בית המשפט המחוזי הדגיש כי לפי דיני השותפות, לגבי ביצוע בצוותא של עבירות, "בהחלט ניתן לראות במי שנטל חלק באירוע עברייני מן הסוג בו עסקינן (התקהלות אלימה), וראה את חבריו מיידים אבנים כלפי שוטרים, כמי ששיתף עצמו במעגל הפנימי של ביצוע עבירה של ניסיון תקיפת שוטרים"; ומכאן שישנן ראיות לכאורה גם לגבי עבירה זו, לצד עבירת ההתפרעות.

5. בהימצא ראיות לכאורה, עבר בית המשפט לבחון האם בדין שוחררו המבקש ויתר הנאשמים ממעצר, "מבלי שעניינם נבחן על ידי שירות המבחן". בהקשר זה, הוער כי הגם ש"המשיבים הם אמנם צעירים", וכי לגבי המבקש וכמה מהם אין עבר פלילי, בהינתן שהם "נטלו, לכאורה, חלק בהתפרעות אלימה ומסוכנת, במהלכה נזרקו אבנים כלפי שוטרים", ובשים לב לכך שהמקרה ארע "בתקופה בה מבוצעים מעשי אלימות דומים ואף חמורים ביותר בתחומי המדינה" - הרישאין מקום להפנותם לחלופת מעצר.

6. בשורה התחתונה, הורה אפוא בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש. כמו כן, הורה בית המשפט כי שירות המבחן יגיש לגביו תסקיר בתוך 3 שבועות, וכי בית משפט השלום יחליט בעניינו של המבקש לכשיוגש התסקיר.

מכאן הערר שלפני.

7. המבקש טוען כי בית המשפט המחוזי שגה, וכי יש להשיב את החלטת בית משפט השלום על כנה. לשיטתו, נגרם לו עיוות דין חמור - לא נערכה הבחנה מספקת בינו לבין נאשמים אחרים, ובכל הנוגע אליו, ההחלטה ניתנה "באופן שרירותי ולאקוני, כאשר אינה מנומקת כנדרש", כאשר טענותיו לא זכו להתייחסות. עוד נטען, כי פרשנותו של בית המשפט המחוזי את דיני השותפות מעוררת שאלה עקרוניות: גישתו "עלולה להחטיא את מטרת החוק בצל האירועים האחרונים במדינה", כאשר הפרקליטות עושה בה שימוש "כמעט בכל הדיונים בכל רחבי הארץ שדנים בהתפרעויות האחרונות". בעניין זה, כך המבקש, הנמקת בית המשפט המחוזי אינה עולה בקנה אחד עם הוראת סעיף

34כא לחוק, המחייב מתן פרשנות מצמצמת לדיני השותפות, "במנותק מהלך הרוח השורר במדינה".

8. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערר, על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת ללא צורך בתגובה מאת המשיבה. כידוע, רשות לערור תינתן במשורה, במקרים חריגים, בהינתן שאלה עקרונית העולה מנסיבות המקרה, או בשל נסיבות מיוחדות (בש"פ 3657/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (26.5.2021); בש"פ 3173/21 נג'אר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (9.5.2021)); אלו אינן בנמצא.

9. מן הראוי לציין, כי בניגוד לטענת המבקש, שלפיה נגרם לו עיוות דין חמור, עיון בהחלטת בית המשפט המחוזי, מלמד כי בית המשפט המחוזי שקל בכובד ראש את טענותיו של המבקש, והוציא תחת ידו החלטה שקולה ומנומקת. ההחלטה מתייחסת בצורה מפורשת לחלקו של המבקש באירוע, שזוהה על-ידי השוטרים כמי שהיה חלק מקבוצת המתפרעים. טענות המבקש בעניין זה, נדחות.

אשר על כן, בקשת הרשות לערור - נדחית.

ניתנה היום, י"ז בסיון השתפ"א (28.5.2021).

ש ו פ ט